

Affedildiğimizi anlamak işimize yarar mı?

Keziban Hanım: “Tövbe ettiğimizde Allah’ın bizi affettiğini nasıl anlarız?”

1- Bizi tövbe etmeye çağıran bizzat Cenâb-ı Hak’tır. İşte bir âyet:

“Hepiniz Allah’a tövbe ediniz ey mü’minler! Tâ ki, kurtuluşa erebilesiniz.” 1

2- Kur’ân’ın yaşayan müfessiri olan Peygamber Efendimiz (asm) tövbeye çok önem verir, kendisi de günde yüz defa tövbe ederdi. Buyururdu ki:

“Ey insanlar! Allah’a tövbe ediniz ve O’ndan mağfiret isteyiniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa tövbe etmekteyim.” 2

“Allah gündüz günahkârları tövbe etsin diye geceleyin elini açar. Gece günahkârı tövbe etsin diye gündüz elini açar. Tâ güneş batıdan doğuncaya kadar bu böyle devam eder.” 3

“Kim, güneş batıdan doğmadan önce tövbe ederse, Allah tövbesini kabul eder.” 4

3- Üstad Bedüzzaman Hazretleri makbul bir tövbenin formülünü şöyle açıklar:

“Nefsini ittiham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, istiâze eder. İstiâze eden, şeytanın şerrinden kurtulur. Kusurunu görmemek o kusurdan daha büyük bir kusurdur. Ve kusurunu itiraf etmemek, büyük bir noksanlıktır. Ve kusurunu görse, o kusur kusurluktan çıkar; itiraf etse, affa müstahak olur.” 5

4- Biz, geçmiş ve gelecek günahları bağışlandığı halde, günde yüz defa tövbe eden bir Peygamberin (asm) ümmetiyiz. Tövbe etmek bizim vazifemiz. Hulûs-u kalbimiz ve samimiyetimiz nispetinde tövbemizin kabul edilmesini Rahmet-i İlâhiyeden umarız. Ümit kapısı açıktır ve ümit etmekle emr olunduk. Ümitsizlik bizim dinimizde yoktur.

5- Tövbemizin kabul edildiğini bilmemize gerek yoktur. Esasen hiçbir ibadetin kabul edildiğini bilmemize imkân da yoktur. Biz Allah rızası için ibadet yaparız, tövbe

yaparız. Cenâb-ı Hak dilerse kabul eder. Takdir Kendisinindir.

6- Esasen tövbemizin ve ibadetlerimizin kabul edildiğini bilmek bizi amelde riyaya ve uca, yani amelimize güvenmeye götürür. Oysa amele güvenmek tehlikelidir. Amele güvenemeyiz. Biz yalnızca Allah'ın rahmetine, lütfuna ve merhametine güveniriz. Ölünceye kadar tövbe etmek ve tövbemizi bozmadan Allah'a itaat ederek haramlardan uzak durmaya çalışmakla yükümlüyüz. Biz yükümlülüğümüzü Allah'ın yardımıyla yerine getirmeye çalışırız. Allah'ın rahmetini umarız.

7- Tevbe için en mühim adım, niyettir, kararlılıktır, pişmanlıktır, affedilmeyi cidden ummak ve istemektir, Allah'ın rızasına talip olmaktır, bu amaca ulaşmak için harekete geçmektir, yöneliştir, Allah'a müteveccih olmaktır.

8- Çoğu insanın günah için hazır bir çevresi vardır. İnsan tek başına günahlarından ne kadar da pişmanlık duysa, bu çevreyi aşmadıkça pişmanlığını tövbeye ve istiğfara dönüştüremez. Çünkü çevresini inandırmak gibi bir mükellefiyetinin olduğunu zanneder. Oysa böyle bir mükellefiyeti yoktur. Bununla beraber çevresi de adamın gerçekten pişmanlığına inanmadığı gibi; "Sen ha!... İnanmam!..." gibi sözlerle kişi ile tövbesi arasında kocaman bir dağ oluşturabiliyor ve bu engeli kişinin aşabilmesi hemen hemen imkânsız hale gelebiliyor. Bu açıdan, Allah'tan (cc) günahlarının bağışlanmasını, tövbesinin kabulünü ve mağfiret edilmesini isteyen insan, kendisini günaha sürükleyen böyle bir çevreyi terk etmelidir.

9- Tevbe için bir diğer önemli adım da; tövbeye muvaffak olmuş ve amel-i salihde yoğunlaşmış bir "topluluk" içerisine dâhil olmak; bu toplulukla beraber ibadet ve itaatte bulunmak ve bu "cemaati" terk etmemek; eski çevreye de asla dönmektir.

10- Bizim, dünyanın kirinden, günahından, ufunetinden, haramından ve malayani işlerinden kendimizi çekip alarak; Allah'ın adının anıldığı, tefekkür halinin yaşandığı, kalp ve aklımızın arındığı derslere "yönelişimiz" Allah katında makbule şayan bulunuyor. Bu çerçevede, bizi günaha çeken çevreyi bırakıp; bizi ibadet ve itaate yönlendiren camia ile birlikteliğimize hız vermek halis tevbe için önemli bir adım teşkil etmektedir. Kötü alışkanlıklarımızı bırakma kudretini de yine, bu takva sahibi toplulukla birlikteliğimizde bulabiliriz.

Dipnotlar:

- 1- Nûr Sûresi: 31.
- 2- Riyâzu's-Sâlihîn, 14.
- 3- Riyâzu's-Sâlihîn, 16.
- 4- Riyâzu's-Sâlihîn, 17.

5- Lem'alar, s. 91.